ומוספין הכנה ז. נב ב מיי שם הלי ו: נג ג מיי שם הלי ח: נד ד ה ו ז מיי שם הלכה ז: נה ח ט י מיי שם הל"ע:

בו כ טוש"ע יו"ד סי׳ רנב סעיף ח

גז ל מיי׳ פ״ח מהל׳ מתנות עניים

יו"ד סי' רנא סעיף ח: נה מ ג מיי' וסמג שם טוש"ע יו"ד

סי' רוב סעיף ח: גם ס מיי' פי"ב מהל' אבידה הלכה

מור פויר שייר פייר פי לפו פער"

מייח הלכה ג ופייה מהלי
מייח הלכה ג ופייה מהלי
מייח הלכה ל מתנ עשקו יב טור
שוייע יויד פי יתנה פעיין כ טור
שויע יויד פי יתנה פעיף לד ופי'
מא פ טוד אוייע יויד פי יתנה פעיף
טוד בי הכל גמיי פייד מהלי כלי
מג מייח פייד מהלי הלל
מן ק מייח פירג מהלי אלג מלכה ט:
הלכה יו פירג מהלי אלג מלכה ט:
הלכה יו מתג עשון קפג טור
בוד ר מייי פייר מתג עשון קפג טור
שויי שויד פי רול מפעין מכל מס:
מולמוד מורה הלי ג טושיע ייד פייר פייר

א טור שו"ע יו"ד סי' רמב סעי

הל' טו סמג עשין הסב טוש"ע

דוליםו, ק) גיטיו נט., ע) לא נמלא בכתוב ועיין בב"ש, י) [סוטה ד:], כ) [כדכתיב ארור כנען פר' נח ט פכ"ה], () [בס"א: חתולין], מ) ווימרא דו. כ) בע"י נוסף: והאשה לזנות האיש קודם להאשה ואפי׳ היא אשת איש ואפי׳ היא נערה מאורסה נפיש מאשה, ם) בס"ח: חתולין,

תורה אור השלם

. והוציא אַת הַפָּר אַל מְחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׁרָף אֹתוֹ בַּאֲשֶׁר שְׂרַף אַת הַפָּר הָרִאשׁוּן חַטַּאת הַקְּהָל הוא: ויקרא דכא הוא: 1. וְכְל אָדָם לֹא יִתְּהָ בְּאַתָּל מועד בְּבאוֹ לְכַפֵּר בַּקְדָשׁ עַד צַאַתוֹ וְכַפֵּר בַּעָדוֹ וּבְעַד בַּיִתוֹ וְבַעָּר כַּלְ קָהַלִּישְׁרָאַל:

ויקרה כל קודל ישראל:

ויקרא טו יו

ויקרא טו יו

ויקרא טו יו

ויקריב את אשר לחטאת

ראשונה וועלק את ראשו ממנול

ויקרא בידיל יוקרא ה ה

ויקרא הא מעיני יוקרא ה ה

ויקרא הא מעיני יוקרא ה ה

בעשתה אב מעיני יוקרא ה ה

בידות העודה אב מעיני יוקרא היו

בידות ליי ומנורותו ונסבו במשפט

וישניר עודם אחר לחטה:

ושעיר עודם אחר לחטה:

.5. ויאמר המלך להם קחו עמכם אָת עַבְדי אֲדֹנֵיכֶם וְהַרְבַּבְתָם אֶת שֶׁלמוֹה בְנִי עַל הַפְּרְדָּה אֲשֶׁר לִי וְהוֹרַדְתָּם אֹתוֹ אֶל וְחוֹן: מלכים א א לג

6. ומְשׁח אתוֹ שְׁם צְּדוֹק הַכּוֹקן וְנָהֶן הַבְּבִיא לְמְלֶךְ עֵל יִשְׁרָאל וּתְקעתָם בָּשׁוֹכְה וְתִּה בָּשְׁרָאל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמוֹה: מלכים א א לד הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמוֹה: מלכים א א לד הַמֶּלֶךְ שָׁלֹמוֹה: מלכים א א לד 7. שְׁמֵע נָא יְהוֹשָׁעַ הַכּהַן הַגְּדוֹל אַתָּה וְרַעֶּיף הַיּשְׁבִים לְפָנֶיף כִּי אַנְשִׁי מוֹפַת הַמָּה כִּי הִנְנִי מֵבִיא

11. יְקֶרֶה הִיא מִפְנִינִים וְכָל חֲפָצֶיךְ לֹא יִשְׁוּוּ בָה: משלי ג טו

תוספות הרא"ש מה"מ דת״ר ושרף אותו כאשר

שרף את הפר הראשון

שרף את הפר הראשון וה"ל למכתב כאשר שרף את פרו מה ת"ל הראשון [שיהא] ראשון (לכל העבודה) [לפר ראשון (לכל העבודה) (לפר העדוה) לכל מעשיו: רתני והקריב את אשר לחטאת והקריב את אשר לחטאת בשמיעת קול וביטוי שפחים אלא זה בנין אב שיהא חטאות קודמות לעולות הבאים עמהם: וקיי"? דאפילו חטאת השוף דבהמה עדיבא דהוי מין זבח. לחטאת בהמה דהוי מין זבח. לחטאת בהמה ארוי אין זבח. לחטאת בהמה ארוי אין דילהכי אהני קרא יתיא. דאי קורא דר חטאת קודם לרם העוף דראובן ועולת בהמה העוף דראובן ועולת בהמה השוף דראובן ועולת בהמה השוף דראובן ועולת בהמוף.

יחיד קודם לכבשת יחיד. כגון שהיו שנים זה הביא כשבה וזה הביא שעירה: שכו נתרבתה בחליה. דעו חינה טעונה אליה: בגין יום. בגלל יום. כבש גלל עומר וכבשים בגלל שתי הלחם: בותבי' עומדים בקלקלה. האיש למשכב זכור 0: גבו' אמו קודמת לכולם. דאית לה זילותה טפי: [תכם קודם למלך ישראל. שאין כל ישראל ראיין לחכתה אבל מלך כל ישראל ראיין למלכות]: אבל מלך כל ישראל מלד הודם לכהו גדול. מדאמר מלד לכהן גדול קחו עמכם מעבדי אדוניכם [וע"כ אנפשיה קאמר] אלמא מלך עדיף: אמרכלא. שממונה על כולם ואין משיבין על דבריו: גובר. הממונה על האולרות

פרשת פר כהן משיח כתיבא ברישא מי והדר כתיבא פר העלם דבר של זבור. שרשת שני האן נושית העיבנו בריקח " והדר כתיבח פר הענם דבר שנ כבור.
ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת דהיינו לפר כהן משיח למה ליה למיהדר וכתב כאשר שרף את הפר הראשון: ו**רפר בעדו**. והדר ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל: פר דעבודת כוכבים הוי עולה: חסירא אל"ף. למימרא דעולה קדמה: כמשפט כסיב ביה. בפר דעבודת כוכבים דבתר כתיבה אזלינן ועולה ברישא כתיבא:

פר כהן משוח ופר עדה כו': מנא הני מילי דת"ר יושרף אותו כאשר שרף את הפר הראשוז מה ת"ל הראשוז שיהא ראשוז קודם לפר העדה בכל מעשיו ת"ר פר כהן משיח ופר העדה עומדים פר כהן משיח קודם לפר העדה בכל מעשיו הואיל ומשיח מכפר ועדה מתכפרת דין הוא שיקדים המכפר למתכפר וכן הוא אומר יוכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל שאפר העלם דבר של צבור קודם לפר של עבודת כוכבים מ"ם האי חמאת והאי עולה סותניא והקריב את אשר לחמאת ראשונה מה ת"ל אם ללמד שתהא חמאת ראשונה הרי כבר נאמר ואת השני יעשה עולה כמשפט אלא יזה בנה אב שיהו כל הטאות קודמות לעולות

שבווקרם. היבעית יהו לפנין מחומה. משת הוד לפגן משום דלבור מלחמה אי זה מהם קודם: להחיחו. הוא קודם לפגן משום דלבור לריכים לו למשוח מלחמה לצורך מלחמה טפי מסגן: דלפיבי ויבדל אהרן. אלמא כהן עדיף מלוי: [בכלל ארור. כנען. לא מלא נח קללה לכנען גדולה מזו שיהא עבד לאחיו מכאן שכל עבד הרי הוא בכלל ארור]: הכל רולין לישה גיורת. שמתרלין לישה גיורת מלישה משוחררת: משוחררת לה היחה בחוקם שמור. דסתם שפחה מופקרת. לשון אחר גיורת בעיא לאיגיורי ומשמרת עלמה לפי שבדעתה להתגייר אבל שפחה אין בידה לשחרר עלמה ואינה משמרת עלמה: מפני מה הכל [©] מושלין בעלברים. כלומר מפני מה נחנה מפלה יתירה לעכברים שנרדפין תדיר תדיר: אמר להם מפני שסורן רע. שילר לבם רע הוא יותר מדאי. סורו שר שלהם כדאמר (ב"מ דף נט:) בגר שסורו רע דהיינו ילר הרע ששר שלו רע הוא: מאי היא. היכי הוי סורן רע: אמר רבא אפינו גלימי. דלאו מאכל ולית בהו הנאה אפי׳ הכי גייני להו: גייני. נושכין:

שופספ

שבמקדש: איבעיא להו לענין טומאה. ליטמא למת מלוה סגן ותשות בא א מיי פיש מהלי ה

מוסף רש"י

והקריב את אשר לחמאת ראשונה. כשמיעת סקול כמיכ (זבחים צ.). ואת השני. כמריס לההוא ב.). יואור יושב. כתרים דההוא קרא כתיב בשבועת בטוי וממילא ידעינן כיון דהאי שני עולה מטאת הוה ראשון (פסחים נמ.). זה תנולמו לשפן קו להדה משלם משלם בבה אב. הצנן הזה כנה המכוב לב בבה אב. הצנן הזה כנה המכוב לב בבה אב. הצנן הזה כנה המכוב לב הצלות עמהן (שום) עלה הכמוב לב הצלות עמהן (שום) עלה הכמוב בהקדמות בפרל לב הצלות הצוף בר. לל הליעריך לאל לתטלת העף הבלה שמקליה משלת בסתה כנון וילות עשירה שלתה בסתה המלחה עוף, בר. להבות ברוב. בפרשת שלת לך היים שמקרים משלה עלה עות משלה עמקה בשנה זוני להבות ברוב. בפרשת שלת לו עות שלת עות שלת העלות עולה עות שלת עות שלת עות של העלות של העל עות שלת של עות של עות של הליעות של הליעות של הליעות של הליעות של העלות העלות של העלות העלות של העלות של העלות של העלות של העלות של העלות העלות העלות של העלות של העלות העלות של העלות העלות של העלות העלו קרת ותנתמו ועסכו כתשפט תשתע מתע כמשפט סדר מקרתו כך סדר עבודתו, ופל ברשה ל כמיב (שם), והתביא משווה מהחמה קודם הבקי דמשתע לכל דכר קודה לו הלימוד עדיף עפי (נודי מה), משוו תלמיד חבם קודם כר. לפתוח לחשו

הבאים עמהם וקיי"ל ידאפילו חמאת העוף קודמת לעולת בהמה יפר עבודת כוכבים קודם לשעיר עבודת כוכבים אמאי האי חמאת והאי עולה אמרי במערבא משמיה ¢דרבא בר מרי חמאת עבודת כוכבים חסירא אל"ף ילחטת כתיב סרבא אמר כמשפט כתיב ביה ישעיר עבודת כוכבים קודם לשעיר נשיא מ"ט האי צבור והאי יחיד ישעיר נשיא קודם לשעירת יחיד מ"ם האי מלך והאי הדיום ישעירת יחיד קודמת לכבשת יחיד והא תניא כבשת יחיד קודמת לשעירת יחיד אמר אביי תנאי היא מר סבר שעירה עדיפא שכן נתרבתה אצל עבודת כוכבים ביחיד ומר סבר כבשה עדיפא שכן נתרבתה באליה ייעומר קודם לכבש הני בו היה הצל עבורה כבנים בידה יכו טבו כבשה עריפה שכן נונו באליה ייעוטר קודם לכבש הבא עמו ישתי הלחם קודמים לכבשים הבאים עמהם יזה הכלל דבר הבא בגין ליום קודם לדבר הבא בגין לחם: **כותני'** שי האיש קודם לאשה להחיות ולהשב אבדה לוהאשה קודמת לאיש לכסות יולהוציא מבית השבי יבומן ששניהם עומדים בקלקלה האיש קודם לאשה: **גכו'** ת"ר היה הוא ואביו ורבו בשבי פהוא יושב בומן שפניום עובו ב בקלקור יוא שיקורם לאפון לבולם חכם קודם למלך ישראל חכם שמת אין לגו פיוצא בו מלך ישראל שמת כל ישראל ראוים למלכות מלך קודם לכהן גדול שנאמר יויאמר המלך (אליהם) [להם] קחו עמכם" (או מ)עבדי אדוניכם וגו' כהן גדול קודם לנביא שנאמר יומשח אותו שם צדוק הֹכהֹן ונתן הנביא הקדים צדוק לנתן ואומר זשמע נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעיך וגו' יכול הדיוטות היו ת"ל כי אנשי מופת המה ואין מופת אלא נביא שנאמר זונתן אליך אות או מופת במשוח בשמן המשחה קודם למרובה בגדים מרובה בגדים קודם למשיח שעבר מחמת קריו משיח שעבר מחמת קריו קודם לעבר מחמת מומו עבר מחמת מומו קודם למשוח מלחמה משוח מלחמה קודם לסגן סגן קודם לאמרכל מאי אמרכל אמר רב חסדא אמר כולא אמרכל קודם לגזבר גזבר קודם לראש משמר ראש משמר קודם לראש בית אב ראש בית אב קודם לכהן הדיום "איבעיא להו לענין מומאה סגן ומשוח מלחמה איזה מהם קודם אמר מר זומרא בריה דרב נחמן ת"ש דתניא סגן ומשוח מלחמה שהיו מהלכים בדרך ופגע בהם מת מצוה ימומב שיממא משוח מלחמה ואל יממא סגן שאם יארע בו פסול בכהן גדול נכנם הסגן ומשמש תחתיו והתניא משוח מלחמה קודם לסגן אמר רבינא כי תניא ההיא להחיותו: בזתני" 🎱 כהן קודם ללוי לוי לישראל ישראל לממזר וממזר לנתין ונתין לגר וגר לעבד, משוחרר אימתי בזמן שכולם שוים אבל אם היה ממזר תלמיד חכם וכהן גדול עם הארץ ממזר תלמיד חכם קודם לכהן גדול עם הארץ ממזר תלמיד חכם קודם לכהן גדול עם הארץ: גבל כהן קודם ללוי שנאמר יו)בני עמרם אהרן ומשה ויבדל אהרן (להקריב) קודם לכהן גדול עם הארץ: גבל כהן קודם ללוי שנאמר יו בעת ההיא הבדיל ה' את שבם הלוי יו (מתוך) [להקדישו] קדש (ה)קדשים לוי קודם לישראל שנאמר יו בעת ההיא הבדיל ה' את שבם הלוי יו (מתוך) וג' ישראל קודם לממזר שזה מיוחם ווה אינו מיוחם ממזר קודם לנתין זה בא מטפה כשרה ווה בא מטפה פסולה נתין קודם לגר זה גדל עמנו בקדושה וזה לא גדל עמנו בקדושה גר קודם לעבד משוחרר זה היה בכלל ארור וזה לא היה בכלל ארור: אימתי בזמן שכולן שוין כו': מה"מ א"ר אחא ברבי חנינא דאמר קרא ייקרה היא מפנינים ימכהן גדול שנכנס לפני ולפנים תניא רשב"י אומר ברין הוא שיקרים עבר משוחרר לגר שזה גדל עמנו בקדושה וזה לא גדל עמנו בקדושה אלא זה היה בכלל סארור וזה לא היה בכלל ארור שאלו תלמידיו את רבי אלעזר ברבי צדוק מפני מה הכל רצין לישא גיורת ואין הכל רצין לישא משוחררת אמר להם זו היתה בכלל ארור וזו לא היתה בכלל ארור דבר אחר זו היתה בחזקת שמור וזו לא היתה בחזקת שמור שאלו תלמידיו את רבי אלעזר מפני מה הכלב מכיר את קונו וחתול אינו מכיר את קונו אמר להם ומה האוכל ממה שעכבר אוכל משכח האוכל עכבר עצמו עאכ"ו שאלו תלמידיו את ר"א מפני מה הכלט מושלים בעכברים מפני שסורן רע מאי היא רבא אמר אפילו גלימי גייצי

אבל בחד גברא לא משכחת דמיתו חטאת העור ועולת בהמה: לחשת חסר כתיב. אלא למימר דמעלת חטאת זו חסירה ממעלת שאר חטאת: (דמ"ש) [מ"ש] האי דיחיד והאי דצבור וצבור פודמיו ליחיד אפי׳ הוא נשיא. והא אבל בחד גבריא רא מסכחת דבייתו חסאת העוף ועזרת בהמה: לחשת חסר כתיב. אא למימר רמעית תטאת זו חסירה ממעלת שאר חטאת ועוף ועזרת בהמה: לחשת חסר כתיב. אא למימר רמעית הטאת זו היה איצור ועצור קדוכן ליחיד אפי" הוא נשיא. והא אד האדמי בשיק בהדר להין התם שאני ברספיש טענא לא אורוא ראויא. אור ב"א מילה בלכא בארים וחומים היה צריך לאלעור. אבל כה"ג שאינו משמש באורים ותומים היה צריך לאלעור. אבל כה"ג שאינו משמש באורים ותומים היה לצריך לא עדי היה צריך לאלעור. אבל כה"ג שאינו משמש באורים ותומים מור משמע באורים ותומים היה צריך לאלעור. אבל כה"ג שאינו משמש באורים ותומים היה צריך לאכבית היל שמע א יהושע ובכית שני הוה וכבר פסק אורים ותומים (קדום): משוח בשמן המשחה קודם לא עדיף מנביא היל שמע נא יהושע ובכית שני הוה וכבר פסק אורים ותומים (העדה באורים באורים ותומים בשמן המשחה ווירו מורובה בגדים לאו ותימה האיך הזה ב" כתנים גדולים כאחר. "ימ שאירע טומאה לכהן משיח. אחר שגנו אשל מובה בגדים לא. ותימה האיך הזה ב" כתנים גדולים כאחר." היש אירע טומאה לכהן משיח. אחר שמוח בשמן המשחה קודם למרובה בגדים לא. ותימה שעבר כדאמרין מרובה בגדים לאו מובה בגדים לאות מורב בגדים לאור מרובה בגדים מור בשמן המשחה עדיף החיל לעבודה ומורלה מורבה בגדים לאור מרובה בגדים מור משכן המשחה עדיף החיל לעבודה ומילו משיח שעבר לאו בר עבודה הוא דאינו ראו לא לכה"ג ולא לכהן הדיום שבר מובה בגדים עדיף דאילו מרובה בגדים מור משם מובש מובה בעוד מובה בגדים לאור מובה בגדים מצבר כדובה הוא לאור מובה באור משבר לאו בר עבודה הוא דאינו ראוי לא לה"ג ולא מרבה בגדים ומשיח שעבר מרובה בגדים מובים מובים מובים מובים בתובה בגדים מובים מובים בגדים ומשיח שעבר מרובה בגדים מובים מובים בגדים ומשיח שעבר מרובה בגדים מובים בתובה בגדים מובים בתובה בגדים מובים בבידם מוביה של מרובה בגדים מובים בעבר מרובה בגדים מרובה בגדים מובים מובים במובה בגדים מובים מובים במדים מובים במובה בגדים מובים מובים בתובה בגדים מובים בתובה בגדים מובים בתובה בגדים מובים בתובה במבים במודה במובה במובה בצדים מובה במובה בשחת במובה במ יותי לעבודה ברקאמר הוש מדובה בחיש ושבה בחיש פריך האיל מרובה בנדיש עביר אות אך מעבר לאו בר עשבר אור בער לאמר הוא "א ל כיית ולא למהן היית. ועיה הרב בדי משה מאובה דרכם עד היים משהם בנדים עדים (עולה און שחלה להריג ואוקמו אחר תחתון ששימש ישה הרבים בכה"ג מסתמא אין מעברין אותו אך מאו שנו שנו שמש בבר. כגון שאירע קרי לכה"ג קודם שגנו שמן המשחו אחר תחתיו ומת כה"ג ומינו אחר תחתיו אחר שנו שמן המשחה. ומה שלא מינו משוח שעבר (אע"פ) (אפשר) שהאחר נתחכם ונתעלה יותר או שמא ע"פ מלך מינותו למה שני ברביי רביים מינו אחר תחתיו אחר במוד ביים ביו אחר מחתיו הוא ביים ביותר מא). אבעיא להו לענין טומאה מלן משוח מלחמה איו ממקן בעיה את בניה ביותי בריש ב"א נאין (נרתב) (בתוב) שם לעניו טומאה מא מותר בריי ביותר מה"ג ונידי שהיו מהלכים בריך ומצאו מת מצוה "ג אלנור אומר יטמא כה"ג ואל יטמא נויר. וחכ"א יטמא מה"ג. ועל" קאי הבע" משוח מלחמה לענין מאיר ומשום הכי הוצוך לפרש לענין מאי (ותא דלא מבעיא) ליה לענין האירות משוח מלחמה קודם לפי שהוא ראש ערכי מלחמה וחיי ישראל חלוין בו אבל לענין מאי. אבל הכא מתניתין בקדימה להחיותו איירי ומשום הכי הוצוך לפרש לענין מאי (ותא דלא מבעיא) ליה לענין האיתו משוח מלחמה קודם לפי שהוא ראש ערכי מלחמה וחי ישראל חלוין בו אבל לענין מאי. אבל הכא מתניתין בקדימה להחיותו איירי ומשום הכי הוצוך לפרש ליה אי סגן עדיף לפי שהוא מזומן לשמש תחת כה"ג: